

eller man har nogle åreknuder, så kan man komme til i løbet af få uger.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det ordføreren.

Kl. 20:34

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er ikke en retvisende beskrivelse af vores holdning hverken til behandlingsgarantien eller til de forskellige sygdomsbehandlinger. Hvis vi tager hjerteområdet, er der for det første forskellige ventetider, afhængig af hvor i landet og på hvilke sygehuse man søger behandling. For det andet er ventetiderne jo her en udfordring, som helt klart skal tackles og også er omfattet af vores behandlingsgaranti. Vi vil ikke finde os i lange ventetider på det her område, men når vi har en udfordring her, skyldes det jo også, at vi blevet i stand til at gennemføre flere operationer, flere behandlingstyper. Sagen er jo, at der i dag bliver behandlet langt flere – også hjerterpatienter – end der blev for 5-6 år siden. Så der er tale om en øget volumen, og der er også tale om, at indsatsen er blevet øget markant også i forbindelse med hjerterpatienter. Men de ventetider, som er beskrevet i dagens aviser, er selvfølgelig ikke gode nok. Derfor arbejder vi også hele tiden på at nedbringe dem.

Kl. 20:35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Charlotte Fischer igen.

Kl. 20:35

Charlotte Fischer (RV):

Men når man befinder sig i en situation med alarmerende stor mangel på både læger, sygeplejersker og andet personale i sundhedsvæsenet, taler det jo for, at man tænker sig rigtig godt om, med hensyn til hvem det er, vi har brug for at gøre mest for lige nu, og hvem det er, vi måske ikke lige har brug for at gøre noget for lige nu.

Situationen er, at regeringen har valgt. Regeringen har valgt at sige: Det vigtigste, vi skal gøre lige nu, er at få patienter med små skavanker hurtigere i behandling. Samtidig kan man så kigge på – og det er altså ikke noget, jeg finder på – en opgørelse fra Sundhedsstyrelsen, som viser, at bl.a. patienter med blærehalvskirtelkræft kan vente over 200 dage på at komme i behandling – 200 dage. Og hjerterpatienter kan så få lov til at vente op til ½ år på at få konstateret, hvor alvorlig en hjertesygdom de har. Et eller andet sted må en konservativ ordfører da sige til sig selv: Det kunne godt være, at regeringen er i

gang med at lave en massiv fejlprioritering af de ressourcer, læger og sygeplejersker, vi har lige nu.

Kl. 20:36

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er maksimalt 1 minut. Så er det ordføreren.

Kl. 20:36

Pia Christmas-Møller (KF):

Kapaciteten i sundhedssektoren er udvidet dramatisk i denne regerings periode. For så vidt angår hjerterpatienter er det en kendsgerning, at ballonudvidelser og bypassoperationer er steget med 50 pct. Det er kendsgerningerne. Så også på dette område er der sket en massiv udvidelse af kapaciteten. Det er selvfølgelig sket, fordi regeringen har prioriteret sundhedsområdet ganske betydeligt, både hvad angår tilførsler af ressourcer, og hvad angår indretning af forskellige forhold på sygehusområdet.

Behandlingsgarantien har været med til at øge den samlede kapacitet. Så derfor: Nej, det har ikke været et fejlgreb. Tværtimod har det været et vigtigt instrument, men ikke det eneste instrument, der har sikret, at vi har fået øget kapaciteten ganske betydeligt.

Og så må jeg sige, at det jo er det rene sludder og vrøvl at hævde, at regeringen prioriterer småskavanker. Kræft, er det småskavanker? Jeg synes ærlig talt, det taler for sig selv. Regeringen har øverst på dagsordenen sat, at kræft skal behandles akut. Det er altså fuldstændig forrykt at kalde det en skavank.

Kl. 20:38

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 20:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er meget i samme boldgade som fru Charlotte Fischer. Allerførst vil jeg gerne rose den konservative ordfører for at anerkende, at der kommer flere patienter i det danske sundhedsvæsen. Selv om man behandler flere, betyder det også, at når man kan diagnosticere flere, har man hele tiden brug for flere behandlinger.

Vi ved jo, at det danske sundhedsvæsen er meget effektivt, men vi ved også, at kvaliteten i mange tilfælde ikke lever op til kvaliteten i andre lande, og mange steder mangler der personale. Det betyder, at det personale, der er tilbage, løber rundt og bliver syge af stress, og at det ikke kan honorere de store forventninger, som regeringen stiller. Samtidig fremsætter regeringen hele tiden trusler mod personalet på de dan-